

ת"פ 57934/12/21 - חימש שרגא ע"י נגד מחלוקת לחקירות שוטרים -

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 21-12-57934 מחלוקת לחקירות שוטרים - מה"ש נ' שרגא

בפני כבוד השופט שלמה בגין
חימש שרגא ע"י עו"ד עמית חדד
נגד
מחלוקת לחקירות שוטרים - מה"ש ע"י עו"ד אליסף קלין
המשיבה

החלטה

הבקשה לביטול כתוב אישום:

בפני בקשה לביטול כתוב האישום המבוססת על הוראת סעיף 149 (4) לחס"פ לפיה כתוב האישום לא מגלה עבירה.

יצוין, כי הנאשם הגיע בקשה מפורטת לביטול כתוב האישום אשר כללה טענות מקדימות נוספות, אך לפי בקשה הסניגור, אני משווה את מתן ההחלטה בנושא אלה (עמ' 3 לפרט' בש' 12-9).

לפיכך, בהחלטה זה אדון אך ורק בטענה בדבר הפגם האמור בכתב האישום לפיו הוא אינו מגלה עבירה.

כתב האישום ורקע כללי:

לנายนם מוחשיים שני אישומים של הטרדה מינית, להלן בהתמצית עיקרי כתב האישום:

האישום הראשון - הנאשם שירת כקצין משטרה בדרגת רב פקד בתפקיד מפקד מרכז שליטה חוף (להלן: "משל"ט). המתלוונת ילידת 1994, הגישה מועמדות לשרת סטודנטית במשל"ט. ביום 5.11.18 ראיין הנאשם את המתלוונת. בכתב האישום נטען, כי ממועד הריאון הנ"ל, ועד ליום 27.1.19, שהוא מועד תחילת עבודה המתלוונת במשל"ט, הטריד הנאשם את המתלוונת.

להלן הטענות הנUTES באישום הראשון:

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ביום 5.11.18 אחרי הריאון פנה הנאשם למתלוננת באמצעות המسنגר החמיא לה על הריאון והציע לשנות אותה משהו. היא השיבה לו כי איןנה נוגת לשנות; ביום 6.11.18 כתב לה בMSN "בוקר טוב למועדת הциיפה למשרת סטודנט"; ביום 8.11.18 כתב לה בMSN ושאל אם זו תהיה חוכפה מצדו להציע לה הצעה. היא השיבה לכך, שאכן זו תהיה חוכפה, והוסיף "אתה תהיה המפקד שלי...קצת מביך". במהלך התכתבות ניסה לשכנע שאין מניעה לקשר ביניהם, החמיא לה על שיערה, שפתיה וחיכאה.

ביום 13.11.18 פנה אליה באמצעות הוואטסאפ, הצעיר לה לאכול סושי. המתלוננת ניסתה שוב לדוחות את הצעותיו, אך הוא שב והציע לה להיפגש עמו, אמר לה שבינתיים היא לא שוטרת שלו, ושאין צורך שיידעו על הקשר ביניהם, וממילא יש עוד מפקדי משנה בהיררכיה הפיקודית; ביום 14.11.18 באמצעות הוואטסאפ כתבה לו המתלוננת, כי יורד גשם והוא לא יודעת כיצד תציג למכללה בה למדה. הנאשם הצעיר להטייע אותה, והוא נענתה בחיבוב, וכך היה. המתלוננת הודמה לו על כך, ובתגובה הנאשם הצעיר לה על מכנסיה וכותב לה "עשה לי חشك לצבוט אותך..." והחמיא לה על רגילה.

ביום 18.11.18 המתלוננת פרסמה את תמונה באינסטגרם. הנאשם כתב לה הודעה בה החמיא לה על התמונה והתייחס בפרט לשפתיה. הוא שב וניסה לשכנע להיפגש עמו והוא שוב התחמקה מהצעותיו. בהמשך, ועל רקע סיפור שסיפרה לו, כתב לה "עם שפטים וגוף כזה, גם אני אחשוב עלייך הרבה הרבה יותר יותר יחד"; ביום 19.11.18 פנה אל המתלוננת באמצעות הוואטסאפ וכותב לה, בין היתר, כי: "הכי כיף בשיעור ארוך זה למשור אותו", וציין כי אינה מתיחסת לדבריו. המתלוננת הבירה בתגובה, כי היא בכוונה איננה מתיחסת לדבריו. והוא הגיב "כן, את לא ذורמת אותי בדיורום, בעיה, לא ורבאלית".

ביום 21.11.18 כתבה לו המתלוננת, כי היא לא נרדמה בלילה, ولكن היא ערלה מוקדם בבוקר. בתגובה כתב לה הנאשם "אמרתי לך, יש רק דרך אחת להרדים אותך טוב...אחרי סקס כולם ישנים טוב". המתלוננת השיבה לו על ההבדלים בין גברים לנשים בנוגע ליחסים מין, אז כתב לה הנאשם, בין היתר, כי הוא מದמיין אותה "...בבגדי עור ומסיכה על העינים", כתב לה שהוא אוהב את הריח שלה, את שיערה, וכי מתחשך לו להריח את שיערה. הוא החמיא לה על המראה שלה, לרבות על שפתיה, שיערה, עיניה וגופה. בתגובה, כתבה לו "אתה מגנימ", ולאחר מכן כתב לה כי השפטים שלה "מושלמות" וכי לפעם מתחשך לו "להפליק" לה, כלשהו.

ביום 21.11.18 התכתבו השניים באינסטגרם. המתלוננת כתבה לו, כי לא נרדמה כי פיה היה יבש. בתגובה כתב לה הנאשם, כי אם הייתה שונה פיה לא היה יבש אף פעם. המתלוננת השיבה לו כי היא מעדיפה לשון בלבד, ובתגובה כתב לה הנאשם "הכי כיף לעשות סקס ואז להירדם ביחד ואז להתעורר באמצעות הלילה ולעשות שוב ואז לקיים בבוקר לעשות שוב ואז להתקלח וללכט לעובודה". המתלוננת השיבה לכך שהיא אינה מסוגלת לשון עם אנשים במיטה ובתגובה כתב לה הנאשם "הפסד שלך, אין כמו סקס בבוקר" והיא השיבה "לא אוהבת" והוא הגיב "נראת לי שאתה בכללי לא אוהבת".

על יסוד האמור באישום זה מיוחסת לנאים עבירה של הטרדה מינית מכח הוראות סעיף 5 (א) לחוק למניעת הטרדה מינית בנסיבות הוראות סעיף 3 (א) (3) יחד עם הוראות סעיף 3 (א) (4) לחוק.

האישום השני - החל מחודש ינואר 2018 ועד דצמבר 2019 שירתה מטלוננט אחרת לידת 1999 בשירות חובה במשפט תחת פיקודו של הנאשם. מסמוך לתחילת שירותה, ועד לחודש נובמבר 2018, שלח הנאשם למטלוננט הודיעות בעלות גוון מיני באמצעות פלטפורמות חברותיות שונות המפורטות בכתב האישום.

להלן הטענות המיניות הנטענות באישום השני:

נטען, כי הנאשם שלח למטלוננט הודיעות באינסטגרם וטלגרם, במקביל, בהן חמיא לה על המראה שלה. כאשר לא השיבה לו שלח להודעה ושאל מדוע היא לא משיבה לו ובקש שתשיב להודעתו. במהלך התקופה הנ"ל, שלח לה הודיעות בטלגרם בהן כתב לה, בין היתר, שיש לה גוף יפה. המטלוננט העלה תמונה שלה באינסטגרם כשהיא לבושה בגדי ים. סמוך לפרסום מחקה את התמונה. הנאשם פנה אליה באמצעות הטלגרם וכותב לה, כי יש לה גוף יפה והוא לא צריך להתבבishing בו.

במהלך התקופה הנ"ל פנה הנאשם וביקש ממנו לשולח לו תמונותיה. כאשר פרסמה תמונה שלה עם מדימס, ביקש ממנו "תמונה מעניינת יותר שלה", כלשונו; ביום 27.8.18 שלח הנאשם למטלוננט באינסטגרם הודעה בה ביקש שתשלח אליו תמונה עם שוטרת אחרת. הוא הסביר זאת בדמיון של השתיים. כאשר טענה בפניו שהן כלל לא דומות, והשופרת האחראית "מחמתת" כלשונה, השיב הנאשם, כי לא רק היא מהמתת אלא גם הוא כזה. וכשהשאלה המטלוננט ומה לגבייה, השיב לה הנאשם, "את זה משה אחר..." והוסיף כי היא אינה מפרגנת לו ולכך הוא לא מפגן לה. הוא ביקש ממנו לעבור להתכתב איתו בטלגרם כדי שאחרים לא יחשפו להתקשרות ביניהם.

במהלך חודש נובמבר 2018 ונוכח תגבורתו הבלתי פוסקות של הנאשם לפירסומיה של המטלוננט באינסטגרם חסמה המטלוננט את חשבון של הנאשם באינסטגרם. מאותו מועד פסק הנאשם מלשלוח לה הודיעות.

על יסוד האמור באישום זה מייחסת לנางם עבירה של הטרדה מינית מכח הוראות סעיף 5 (א) לחוק למניעת הטרדה מינית בניסיבות הוראות סעיף 3 (א) (4) יחד עם הוראות סעיף 3 (א) (6) לחוק.

טען הגנה:

טען הסניגור המלמד כי כתב האישום אינו מגלה על פניו את ביצוען של העבירות המייחסות לנางם.

בכל הנוגע לאישום הראשון, טוען, כי לצורך השתכלותה של העבירה, נדרש סירוב מפורש מצד המטלוננט, ובעובדות כתב האישום אין טענה לסירוב מפורש, ולא זו בלבד, אלא שהמטלוננט משתפת פעולה בשיח עם הנאשם.

כדי לבסס את טענתו, ביקש הסניגור להציג לבית המשפט חומריים שונים מחומר הראיות, המראים את ההתקשרות בין

השניים, והمعدים לשיטת הסניגור המלומד, על אף שלא זו בלבד שהמתלוננת לא סירבה לפניותו של הנאשם, אלא שהיא עצמה יזמה את השיח, שלחנה לו תМОנות חושפניות שלה, ביקשה ממנה מחמאות - מעשים אשר אינם מתיחסים עם הסירוב הנדרש לצורך הוכחת רכיבי העבירה המיוחסת לנאשם.

בכל הנוגע לאיושם השני, נטען כי שיגור מחמאה על אף שלמתלוננת יש גופו יפה אינו מהוות הטרדה מינית. לעומת זאת הסניגור המדינה עשתה ערבות מושגין בין הרובד המוסרי-אתני, לבין הרובד הפלילי. ההתנגדות המוצגת בכתב האישום לא עליה לכך איסור פלילי ולא לכך כיוון המחווק.

דין והכרעה:

אקדמי ועיר, כי המשימה מוגבלת להוכחת עובדות כתוב האישום. עובדות אלה פורשות בפני בית המשפט את 'סיפור המעשה' העומד מאחורי העבירה המיוחסת לנאשם ואת מרכיביה. הוראת סעיף 85 לחס"פ מתחוה את הכללים הנוגעים לתכני ההכרחיים של כתב האישום, וקובעת בין היתר, כי כתב האישום יכול את העובדות המבוססות את רכיבי העבירה המיוחסת לנאשם.

לפיכך, טענה כי כתב האישום אינו מגלה עבירה על פניו, משמעויה, כי אף לו יוכל כל עובdotio של כתב האישום, כמוות שהוא, גם אז, לא יהיה בכך כדי להקים את יסודותיה של העבירה המיוחסת בו לנאשם.

להלן אבחון טענה זו לאור יסודות העבירות המיוחסיות לנאשם בראש עובdotio של כתב האישום.

האם האישום ראשוני מגלה על פניו עבירה -

באישום זה מיוחסת לנאשם ביצוע עבירה של הטרדה מינית מכח ההוראות המפורטות בהוראת סעיף 3 (א) (3) ו- סעיף 3 (א) (4) לחוק. נפתח בהוראות החוק מכוח מיוחסת לנאשם העבירה באישום זה:

"**(א) הטרדה מינית היא כל אחד ממעשים אלה:**

...
(1)

...
(2)

(3) הצעות חוזרות בעלות אופי מיני, המופנות לאדם אשר הראה למטריד כי אינו מעוני בהצעות האמורות;

(4) התיחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו, כאשר אותו אדם הראה למטריד כי אינו מעוני בהתייחסויות האמורות;

...
(5)

....
(6).

בכל הנוגע לחלופה הנΚובה בהוראת סעיף 3 (א) (3) לחוק, נדרש כי אדם ישרג לניצע, **"הצעות חוזרות בעלות אופי מיני"**, ומן העבר השני נדרש, כי הניצע **"הראה כי אינו מעוניין בהצעות האמורות"**; ולפי החלופה הקבועה בסעיף 3 (א) (4) לחוק, נדרש כי ישגורו לניצע ההצעות חוזרות בעלות אופי מיני **"המתמקדות במיניותו"** וגם כאן נדרש להראות כי לניצע לא היה עניין בכך.

כלומר, לצורך השתכלותן של העבירות המיחסות לנאשם, על פי שתי החלופות הנזכרות לעיל, על כתוב האישום לפירוש מערכת עובדתית, שלו תוכח, תקיים שלושה מרכיבים עובדיתיים מצטברים, כדי שהדבר יהיה "הטרדה מינית":

א. **הצעות חוזרות** - רכיב עובדתי-התנוגות המשקף את האופי החזרתי המטריד והמתנצל מצד המטריד לקורבנו;

ב. **בעלות אופי מיני/ המתמקדות במיניות של הניצע** - רכיב עובדתי תוכני, הנוגע לאופי ותוכן התקשרות המינית פוגעתה המחפיצה, שיש בההצעות החזרות מצד המטריד;

ג. **הניצע אינו מעוניין בהצעות** - רכיב עובדתי הנוגע לפגיעה באוטונומיה הרצון החופשי של הניצע.

לאחר העיון, נמצא כי לכארה, האישום הראשון מגלה עבירה לפי הוראות החוק הנזכרות לעיל.

האישום הראשון, משקף בתיאורי, את המעמד של כל אחד מהשנים בשיח המתקים ביניהם מושא כתוב האישום - הנאשם הוא מפקד המשל"ט ואילו המתלוונת, סטודנטית המבקשת לעבוד במשל"ט המצוי תחת פיקודו. אמנם, הוכחת עובדה זו נדרשת על מנת להוכיח את רכיבי העבירה המיחסת לנאשם, אך היא נסיבה חשובה ורלבנטית, על מנת להבין את טיב "היחסים" במסגרתם משוגרות ההצעות של הנאשם למטלוננת, במיוחד לעניין התמודדות המתלוונת עם ההצעותיו של הנאשם.

נבחן את שאלת התקיימות המרכיבים הנדרשים לצורך הטרדה מינית לפי הוראות חוק אלה:

א) **הצעות חוזרות** -

רכיב ההטרדה - ההצעות חוזרות: כתוב האישום מגולל ההצעות והתייחסויות רבות, חוזרות ונשנות, מأت הנאשם אל המטלוננת, כך שקיים רכיב של חוזריות הנושא אופי מטריד של ההצעות.

ב) **בעלות אופי מיני/ המתמקדות במיניות המטלוננת** -

עמוד 5

רכיב התוכן - אופי מינו של ההצעות /או התמקדותן במיניות המתלוננת: לא כל ההצעות נשאות אופי מיני, אך החלק הארי שלهن נשוא אופי מיני מובהק, ואף מתמקד במיניותה של המתלוננטה. כך בסעיף 7 לכתב האישום - התייחסות לרגליה של המתלוננטה, וכך נראים עליה המכנסיים, דבר שגרם לנאשם לומר "עשה לי חشك לצבוט אותך..."; בסעיף 9 לכתב האישום כתוב לה "**עם שפטים וגוף כזה גם אני אחשוב עלייך הרבה** הרבה שלא נעבד ביחיד"; בסעיף 11 כתוב לה "**"אמרתني לך יש לך דרך אחת להרדים אותך...אחרי סקס טוב כולם ישנים טוב"**, ואחריו כן, כיצד דמיין אותה עם בגדי עור, התייחס לשפטיה, שעירה, עיניה וגופה בשינויה אחדת, וכי שפטיה מושלמות והתחשך לו **"להפליך"** לה, כלשונו; ובסעיף 12 לכתב האישום, שם חוזר וכתוב "**הכי כי לעשות סקס אז להירדם ביחד....**"
כמפורט שם.

ג) הבעת חסר עניין בהצעות -

הרכיב הרצוני השלילי - העדר עניין מצד מתלוננת: לטענת ההגנה, זהו טענתה העיקרית, כי נדרש סירוב מפורש מצד המתלוננטה, לצורך התמסותה של העבירה המיוחסת לנאשם, וסירוב כזה אין בנמצא. היפך מכון. המתלוננטה נילהה שיח חוזר עם הנאשם, שכל רמיזות מיניות לרבות שליחת תמונות שלה עם בגדים חשפני; ביקשה ממנו שיסיע אותה; הסתמשה אותו ארוכות כשהיא מושבה לפניו; התנהגות שאינה מתישבת עם סירוב.

על מנת לבטא את רכיב ההתנגדות של הניצע להצעות המיניות החזרות, השתמש המחוקק בנוסח הבא: "**הראה למטריד כי איןנו מעוניין בהצעות האמורות**". לא בכוון בחר המחוקק להשתמש בנוסח מרוכז יותר מאשר המילה "סירוב". המחוקק הגדר בסעיף 1 לחוק כיצד יבוא לידי ביטוי הבעת חסר העניין בהצעות, כאשר הביטוי "**הראה**" יכול **שיעשה "במילים או בהתנהגות, ובלבד שלא היה סביר לגבי משמעות ההתנהגות".**

עוד אפונה לדברי המבאו להצעת החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ז-1997, שם הובהר כי "**חוק איןנו מתימר לאkoń מסר מיני או להתערב ביחסים חברתיים מרצון, אלא למנוע מאדם לכפות את עצמו על מי שאינו מעוניין בכך, במיוחד כשהדבר נעשה תוך שימוש לרעה בעמדת כוח**" (ראה ה"ח מס' 2641, י"ז בתמוז התשנ"ז, (22.7.1997)

המעובדות שנפרשו בכתב האישום עולה לכטורה, כי על אף שהמתלוננט שיתפה פעולה בחילק מהשייח עם הנאשם, היא הבהירה לו מפורשות, כי אינה מעוניינת בהצעות המיניות, כך למשל: בסעיף 4 לכתב האישום - נטען כי המבקש הציע למתלוננת לצאת "לשחות משהו" וזאת השיבה לו כי אינה נהגת לשחות; בסעיף 5 לכתב האישום נטען, כי מספר ימים לאחר מכן, הנאשם ביקש להציג לה הצעה, ושאל אותה אם זה יהיה חוצפה מצדיו, ואילו המתלוננת השיבה לו: "**קצת חוצפה**"; **ובהמשך כתבה לו "אתה תהיה המפקד שלי...קצת מביך".** בהמשך נכתב, כי חרף ההתנגדות, המשיר הנאשם בניסיונות לשכנע אותה.

בסעיף 10 לכתב האישום נטען כי המבקש המשיר בהצעות המיניות החזרות, תוך שהמתלוננת מושבה לו כי "**במכוון לא התייחסה לדבריו**" והנאשם משיב לה - "**כן את לא זורמת איתי בדיבורים. בעיה. לא ורבאלית**"; בסעיפים 11

ו-12 לכתב האישום נטען, כי הנאשם ממשיך בהצעותיו בעלות האופי המובייק, וכי המתלוננת מшибה לו להצעותיו בתgebות כגון: "אתה מגזים"; "אינה אוהבת לישון עם אנשים במיטה"; "לא אוהבת"; והנאשם מביב "נראה לי שבכללי את לא אוהבת".

על פניו, לא נראה כי המתלוננת הבעה עניין בהצעותיו המיניות של הנאשם. כתב האישום מכיל הتبטאויות של המתלוננת, המביעות לכארה, התנגדות מפורשת להצעותיו המיניות של הנאשם. העובדה שהמתלוננת המשיכה לנalle איזתו שיח, שהוא נבדל מהشيخ המיני, לא מפקיעות את חוסר עניינה, העקבי, בהצעות בעלות האופי המיני, שהיגר אליה הנאשם, כפי שעה להמקרא כתב האישום.

אצין כי גם מאמרותיו של המבוקש עצמו, המצווטות בכתב האישום, ניתן להתרשם כי האחרון ידע והבין שהמתלוננת אינה משפטת פעולה עם הצוותיו ואני מעוניינת בו.

עוד ראוי להזכיר, כי על אף שבשלב זה, המתלוננת לא עבדה במשטרה, וטרם נרכמו יחסיו עובד- מעביד, בין השנים, החוק רואהبني שמכונה "דורש עובדה", כמו המתלוננת, כדי שחלים עליו יחסוי עובד מעביד, לצרכי הטרדה מינית, בנסיבות מסוימות (aphael בעניין זה להוראות סעיף 7 לחוק לשווין הזרמנות בעבודה, תשמ"ח-1988, המצוין גם בסיפת החוק למניעת הטרדה מינית הרלוונטי בענייננו והגדיר גם את מעמדו של "דורש עובדה" כמעמד רשמי ביחסו עובד מעביד, בין היתר בנוגע להטרדות מיניות).

הסניגור המלמד לא הסתפק בהעדר סיור מפורש מצד המתלוננת, שלאuditato לא צוין בכתב האישום, וביקש להפנות לחומר הראיות, המעיד לשיטתו, על יוזמה ורצון מלא מצד המתלוננת, ליטול חלק בשיח מושא כתב האישום, תוך שהוא מפנה לחומר שניים מתוך חומר הראיות, לרבות לתמונה של המתלוננת לבושה בגדי ים, שלחה לנאמן ולתכני המסרונים ששירה לו.

טענה זו היא טענה עובדתית נכבה, שכן, אם יוכה שהמתלוננת הסכימה, הלכה למעשה, לניהול השיח המפורט בכתב האישום, עשוי דבר זה להשפיע על השתכלותן של העברות הדורשות, לשם התקיימות, רכיב של "חוסר עניין", כמשמעות דיבור זה בחוק.

אולם, בירור עובדתי כזה נעשה במסגרת שמייעת הראיות וניהול התקיק, ולא במסגרת בירור טענה מקדמית. שכן, לצורך בחינת טענה מקדמית לפיה כתב האישום אינו מגלה עבריה, על בית המשפט להידרש, אך ורק לעובדות כתב האישום, ולשאול עצמו, האם יש בהן, לו יוכחו, כדי להקים את העברות המוחשיות לנאמן.

עוד יותר, כי עצם העובדה שהסניגור המלמד בעצמו, נידרש להזיקק לחומר הראיות, על מנת להוכיח את טענתו, הוא הנותנת, כי לא ניתן להכיר בעבורת קיומן של עבריות, מבלתי שככל החומר האמור יפרש בפני בית המשפט ותשמע המתלוננת.

לאור האמור, נראה כי, על פניו, לו יוכחו עובדות האישום הראשון, יהיה בכר כדי להקים על הנאשם את העבירות המיחסות לו בכתב האישום.

ודוק, אין בכר כדי לטעת מסמורת, אלא אף ורק לקבוע, כי על פני העובדות המצוינות בכתב האישום, צולח الآخرן את המשוכה העובדתית הנדרשת לצורך הוראות סעיף 149 (4) לחסד"פ ומקרים לכואורה עבירה.

האם האישום השני מגלת עבירה -

באישום זה מייחסת לנายน ביצוע עבירה של הטרדה מינית מכח ההוראות המפורטות בהוראת סעיף 3 (א) (4) ו- סעיף 6 (ג) לחוק. נשים שוב לבגדי עיננו את הוראת החוק המذובורת:

- "**3. (א) הטרדה מינית היא כל אחד מעשיהם אלה...**
(4) התיחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו, כאשר אותו אדם הראה למטריד כי אינם מעוניין בהתיחסויות האמורות;
(5)...
(6) הצעות או התיחסויות כאמור בפסקאות (3) או (4), המופנות למי מהמנויים בפסקאות המשנה שלhallon, בנסיבות המפורטות בפסקאות משנה אלה, גם אם המטרד לא הראה למטריד כי אינם מעוניין בהצעות או בהתיחסויות האמורות;
(א)...
(ב)...
(ג) לעובד במוסגרת יחסית לעבודה, ולאדם בשירות במוסגרת שירות – תוך ניצול מרות ביחסית לעבודה או בשירות".

באישום השני מדובר במטלוננט שבודה תחת פיקודו של הנאשם ולכן קיימים בין השניים יחסית מרות/עובדת.

המחלוקה מתרכזת, בעיקר, סביב הביטוי שכתב הנאשם בהודעה ששיגר לכואורה למטלוננט, בה החמיא לה על גופה (סעיפים 17 ו- 18 בכתב האישום); לפרסום התמונה על ידי המטלוננט, פרסום שבעקבותיו שוב החמיא לה הנאשם על גופה (סעיף 19 בכתב האישום).

הוראת סעיף 3 (א) (6) לחוק "פוטרת" את הצורך להוכיח חוסר עניין או סירוב להצעה בעלת האופי המיני, זאת משום שהחוקן עיר לפער הכח והטלות שבין הצדדים, דבר המשפייע על הרצון החופשי של מקבל ההצעה. על כך אין מחלוקת בין הצדדים.

לכן, השאלה היחידה היא האם המתחמאות על גופה של המטלוננט בתדריות ובנוסח המפורט באישום זה עולה לכך

עבירה של הטרדה מינית.

כאמור, השלב הנוכחי הוא שלב בו טרם נפרשו כל הראיות בפני בית המשפט. אולם מעובדות כתוב האישום, ניתן ללמידה, כי על פני תקופה של 10 חודשים, שלח הנאשם למחלונת התייחסות בעלות אופי מיני, כך לכארה, שזו כאמור כפופה לו.

כתב האישום מיחס לנאשם התייחסות חוזרת ונשנות לגופה של המחלונת, כמו שהוא יפה ושהיא לא צריכה להתbias בו, כאשר הנאשם הוא מפקדה והמחלונה עלייה. בהמשך פרסמה המחלונת תמונה והנאשם שוב החמיא לה על גופה. נטען כי הוא ביקש מהמחלונת שתשלחו לו "תמונה מעניינת" יותר.

לאמירות אלו, על פניו, כעולה מהנסיבות המתוירות בכתב האישום, יש נופך מיני אסור, במיוחד כאשר הן באות מפי מפקד/מעסיק, ולכן, לכארה, הן מגלות עבירה על החוק.

הסניגור המלמד טוען, כי מדובר באמירות מחמיאות על גופה של המחלונת. מחמיאות כאלה הן מחמיאות לגיטימיות, שניתן למצוא אותן בשיח בין שני אנשים בוגרים. לא כל מחמיאה על גופה של בחורה, חוצה את הרף הפלילי.

לפי הפסיקה, מחמיאות המתמקדות במיניותה של בחורה, בגופה, בחלקי גופה, עלולות להחשב לצורכי החוק למניעת הטרדה מינית, כמחמיאות בעלות אופי מטריד מינית, ולאו דווקא כמחמיאות תמיינות, במיוחד כשהם כבini שני הצדדים ינסו יחסי מרוחת.

בעש"מ 6920/03 **ד"ר אברהם כהן נ' מדינת ישראל**, נח (3) 655 (2004), אליו גם הפנה הסניגור המלמד בטיעוני, שם בין יתר מעשייו, השמיע הנאשם מחמיאות על יופייה של המחלונת, פסקה כב' השופטת (כתוארה אז) ד. ביבניש כך:

"...מכל מקום מעשים או התבטאויות בעלי אופי מיני או רמז מיני הנתקלים בהבעת התנגדות מפורשת וברורה מצד האדם שאלו הם מכוונים, אין ניתן לסוגם כמעשים ידידותיים גרידא".

אך יחד עם זאת, נפסק בעניין **כהן הנ"ל**, כי בחינת אופייה האמיתית של ההतנהגות, אינה נעשית בחלוקת ריק, יש להשקיף על מכלול הנסיבות בהן נאמרו האמירות, על פני כל תקופה הזמן, ועל רקע טיב היחסים בין הצדדים. בחינה זו חורגת מהמסגרת הדיונית של בקשה מקדמית זו.

לאור מכלול האמור, גם באישום זה לא נמצא לקבל את הטענה המקדמית כי כתב האישום אינו מגלת עבירה.

סוף דבר:

הבקשה לביטול כתב האישום, ביחס לשני האישומים, בטענה שאין הוא מגלה עבירה לפי סעיף 149 (4) לחסד"פ, נדחתת בזאת.

במה ש לנארם בפתח, בדבר השהיית ההחלטה, לגבי יתר הטענות המקדימות, יואר הסניגור להודיע באמ' ניתן ליתן החלטה משלימה גם ביחס אליהן.

ניתנה היום, ט"ז تمוז תשפ"ב, 15 יולי 2022, בהעדר הצדדים.